

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความถูกต้องแม่นยำของตัวประมาณขนาดประชากรที่ได้จากการเลือกตัวอย่างแบบแคปเจอร์-รีแคปเจอร์ 3 วิธี คือ ตัวประมาณจากวิธีการครอบคลุมตัวอย่าง วิธีการครอบคลุมตัวอย่างแบบมีเงื่อนไข และตัวประมาณแมกซ์ิมัมคอชีไลลิสต์ กำหนด $\text{Trap-shy} = 0.5$ และ $\text{Trap-happy} = 1.2$ เมื่อขนาดประชากร จำนวนครั้งในการเลือกตัวอย่าง และความน่าจะเป็นที่หน่วยประชากรจะถูกเลือกเป็นหน่วยตัวอย่างแตกต่างกันไป เกณฑ์การตัดสินใจพิจารณาจากค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย จากการจำลองข้อมูลโดยใช้เทคนิคมอนติคาร์โล 10,000 รอบ ในแต่ละสถานการณ์ พบว่า

1. ตัวประมาณจากวิธีการครอบคลุมตัวอย่าง ให้ผลดี เมื่อ $\text{Trap-shy} = 0.5$ และความน่าจะเป็นที่หน่วยตัวอย่างจะถูกเลือกเท่ากัน หรือเมื่อ $\text{Trap-happy} = 1.2$ แต่ความน่าจะเป็นที่หน่วยประชากรจะถูกเลือกไม่เท่ากัน
2. ตัวประมาณแมกซ์ิมัมคอชีไลลิสต์ ให้ผลดี เมื่อ $\text{Trap-shy} = 0.5$ และความน่าจะเป็นที่หน่วยตัวอย่างจะถูกเลือกไม่เท่ากัน
3. ตัวประมาณจากวิธีการครอบคลุมตัวอย่างแบบมีเงื่อนไข ให้ผลดี เมื่อ $\text{Trap-happy} = 1.2$ และความน่าจะเป็นที่หน่วยประชากรจะถูกเลือกเท่ากัน

Abstract

192339

The objective of this study was to compare the accuracy of the population size estimators from capture – recapture sampling. The estimation methods were sample coverage method, conditional sample coverage technique and maximum quasi-likelihood estimator. The Trap-shy and Trap-happy values were fixed at 0.5 and 1.2, respectively. The investigation was done using 10,000 Monte Carlo simulation runs with various population sizes, number of trapping samples, the first-capture probabilities and multiplicative time effect of the jth trapping sample. The evaluation criteria was the root mean square error. The results show that.

1. The sample coverage method was appropriate when $\text{Trap-shy} = 0.5$ and the first capture probabilities were equal or when $\text{Trap-happy} = 1.2$ and the first capture probabilities were not equal.
2. The conditional sample coverage technique was appropriate when $\text{Trap-shy} = 0.5$ and the first capture probabilities were not equal.
3. The maximum quasi-likelihood estimator was appropriate when $\text{Trap happy} = 1.2$ and the first capture probabilities were equal.